



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ars Semper Gavdendi

Demonstrata Ex Sola Consideratione Divinae Providentiae Et Per
Adventuales Conciones

Sarasa, Alfonsus Antonius de

Antverpiae, 1664

§. III. Comparatio applicatur iudicio, quod de diuinâ gubernatione ferre
debemus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13517

rationes omnes minutatim exigere nefas fit. abit itaque ad socios lætus & alacer, iam pacatus censor, salutatoque comiter nauclero, non habet aliud quod reponat, nisi placidum illud, Age prout lubet Magister rem tuam, & dum tuam agis, agis meam. En, vt sola de nauclero concepta generatim opinio, metus omnes sedat, tranquillitatemque animo inducit, quam singulorum euentuum exquisitæ rationes, penitus perturbant.

§. III.

*Applicantur iam dicta iudicio quod de diuina gubernatione
efformari debet.*

*Applicantur
nobis com-
paratio.
Conquere-
mur de
mundi gu-
bernatione
quasi si so-
mere age-
rentur om-
nia.*

IGNoscite si longior in comparatione exponendâ fuerim; nam non tam similitudo & comparatio, quàm ipsissima rerum nostrarum est historia. Certè Auditores quamdiu in turbulento hoc mari viatores sumus, exedimus nos ipsos superfluâ sollicitudine, eo quòd euentuum quos videmus causas rationesque non percipimus: numquam non obmurmuramus, turbamurque nunc ob auræ aërisque intemperiem, nunc ob commerciorum infrequentiam, nunc ob temporis rerumque fatalitatem; modò displicent ij qui ad clauum sedent tum vrbis, tum Rei-publicæ, tum etiam priuatæ; modò bella accusamus tam publica regnorum, prouinciarumque, quàm domestica, imò & quæ cum carne nostrâ, dæmoneque miseri gerimus; modò eos increpamus qui muneribus officiisque publicis adhibentur, iniustos eos dicimus & incurios; modò superiorum iussa arrodimus tanquam præter rationem ordinata, tanquam nociua, tranquillitatisque aduerfa, plurimasque de rebus omnibus hunc in modum querelas efformamus quotidie, quibus non mala emendamus, sed tantum exasperamus rem verbis, & quod peius est mentem nostram. Quid ergo agendum inquires? certè soros & transtra desere, eripe te è turbâ, permitte vnumquemque agere rem suam: mentemque turbatam vt sedes, intra eum Dauidè *Sanctuarium Dei*, certus vt D. Augustinus asserit *Nihil fieri sensibiliter & visibiliter, quod non de interiori inuisibili aulâ illius Imperatoris, aut non inbeatur aut non permittatur.*

13.

Subi

Aug. 13.
de Trin.
c. 4.

14. Subi inquam arcanum Dei conclauē, & quod oculis non potes, mente perlustra. Videbis illic peritissimum illum totius huius machinæ Directorem Deum, antiquum illum dierum qualem Daniel conspexit. Videbis inquam incumbentem eum, oculisque coniectis in mappam, in quâ mortalium omnium, & tua imprimis, vitæ viæque, iam ab ipso exortus principio ad mortem usque singulorum, exactissime sunt descriptæ, dispunctæ & compositæ. Videbat mappam hanc summo eum silentio admirandus David, & tandem, Quid hoc demum rei est inquit: *Omnes viae meae in conspectu tuo, quin imò & dolor meus in conspectu tuo.* An itaque mihi attendit æterna illa Mens, sapientia infinita: en quàm exactè obseruata omnia, nihil eum latet, aut fugit. *Tu cognouisti sessionem meam & resurrectionem meam;* inscripsit nimirum mappæ ubi steterit nauis, quamdiu hæserit, rursus quando nauigationem resumpserit, & quem tenuerit tramitem; denique *Omnes vias meas praeuidisti;* non habeo præ stupore quod loquar. *Et non est sermo in lingua mea.* Ecce Domine tu cognouisti omnia nouissima & antiqua. & quod admirationem omnem superat, *In libro tuo omnes scribentur.* Neque vitæ cursus omnes tantummodo video describentem te, sed & tempora diesque secundum æternarum Ephemeridum Diuinas leges, computantem & mensurantem conspicio. *Ecce mensurabiles posuisti dies meos,* mensuratos utique & expensos. Denique tanquam exactissimum nauis meæ gubernatorem, totum te video in solis altitudine capiendâ, ut pro variâ rerum hominumque constitutione & eleuatione, gratias dispertias, cursum dirigas, & cuncta ritè ordinatimque disponas. *Quoniam secundum altitudinem cæli à terrâ, corroborauit misericordiam suam.* Totus hic hæreo, totus stupeo. *Et non est sermo in lingua mea.* Illud tantum possum eloqui, *mirabilis facta est scientia tua ex me, hoc est, ex solâ quam de me habes curæ consideratione, confortata est, & non potero ad eam.* quidquid conor cogitatione assequi, hoc tantum assequor, assequi me non posse; *nimis enim profunde facta sunt cogitationes tue. Vir insipiens qualem me confiteor non cognoscet, & stultus non intelliget hæc.*
15. Quid igitur ages David, quò te vertes? ad Deum meum inquit; illi me tradam animitus, absque hæsitacione minimâ, & dicam, Age tu Domine prout agis, tantum *Proba me Deus & scito cor meum, & cognosce semitas meas; & vide si via iniquitatis in me*

Verum se-
cratū Dei
conclaus
subintra
cum Da-
uide. Deū
q. tuū re-
bus quali
studentem
aspice.

Et non tæ-
tium admi-
raberis
mundi gu-
bernatorē,
sed & eius
in me

consiliis
tuis acqui-
esce.

in me est. & deduc me in viam eternam. Volebam ego perferutari diuina consilia; pessum opinabar ire omnia. *Pacem iniquorum videns: ideo moti sunt pend pedes mei;* Verum cum subiui *Sanctuarium Dei*, dixi *vide si via iniquitatis in me est*, quam ego in aliis detestabar; verte tu vela, contrahe, expande, prout tibi collibitum fuerit Magister sancte: *si via iniquitatis in me est*, corrige, castiga, deprime, extolle, & vt facis deduc me in portum eternæ felicitatis.

Acquiescē-
tia verò il-
la, & iudi-
cij tui sub-
missio, ex
admiratio-
ne ortum
habet.

Vnde hæc tanta & tam subita in Dauide mutatio? vnde in perturbato homine tam inexpectata iudicij submissio, vnde mentis tranquillitas tam quieta? an à Deo decretorum omnium seriem didicit, & rationum omnium pondera ac momenta? Minime verò, vnicam tantum generatim opinionem, eamque altissimam concepit animo de diuinâ in rebus Prouidentia, *mirabilis facta est scientia tua ex me*, & hæc suffecit. Neque verò ex particularium rationum explicatione, opinionem illam hausit: sed quemadmodum in viatore illo quem exposui, sola tabularum instrumentorumque Mathematicorum tam affabre, tamque accurate in suos gradus partesque distinctorum inspectio, maximam de Magistri iis vtentis peritiâ & sagacitate, in eius mente opinionem excitauit, licet ea ipsa non intelligat; ita profus Dauid, simulatque *in Dei sanctuario* eximia, quibus Deus, ad mundi machinam dirigendam, vtitur instrumenta admirabundus inspexit & suspexit, tantam de diuinâ sapientiâ concepit estimationem, vt liquido exclamaret, *confitebor tibi quia terribiliter magnificatus es.* & vnde hoc colligis? nimirum quia *mirabilia opera tua & anima mea cognoscit nimis*: tanto enim artificio, tanta proportione confecta sunt instrumenta quibus vteris, tam concinna & pulchra, tanti denique pretij, vt amens planè sit qui de artificis ea conficientis industriâ & sagacitate profus eximiâ, aut de operum quibus adhibentur symmetria & præstantia velit dubitare.

Admiratio
igitur illa
excitanda
est.

Ex hæc igitur admirandâ diuinorum instrumentorum fabricâ, nos eam quæ fiduciæ omnis tranquillitatisque fundamentum sit, opinionem fabricare incipiamus.